

La început de an să ne primenim sufletele

Hristos a revoluționat lumea. Urmașii Lui sunt sfinții. Sfinții nu au biciuit niciodată păcatul pentru a se pune pe ei înșiși în situația de campioni ai credinței, ci numai pentru a arăta că păcatul duce la moarte, că păcatul este pregustare a morții... Oamenii înțeleg cu greu că păcatul înseamnă moarte. Și de aceea, când sfinții au predicat împotriva păcatelor, păcătoșii i-au considerat extremiști. Dar ce să facem, la fel de extremistă a fost și propovăduirea lui Hristos: Vai celor ce merg pe calea cea largă! Acum, la început de an ar trebui să ne întrebăm: Dacă păcatul e pregustare a morții, ce facem noi pentru a

pregusta viața? Dacă viața este o cale a mântuirii, o cale strâmtă, în înțeles evanghelic, de ce suntem tentați din ce în ce mai mult, aproape hipnotic, să alegem calea cea largă care duce la pierzare? Sigur, răspunsurile pot fi multiple și în favoarea celor care preferă „altceva” decât poate să ofere Biserica. Căutăm „nou”, spunând că Biserica s-a învechit. Căutăm „eticheta” și „reclamele” de tot felul și înțelegem, într-un limbaj convențional, doar al nostru, al generației secolului 21, că Iisus Hristos nu mai este actual, că viața

duhovnicească „s-a demodat”. Dar sunt și tineri care dovedesc contrariul și au cunoscut adevărata libertate în duh. Ei sunt frumoși prin curățenia lor sufletească și trupească, prin curajul de a spune „nu” răului. De aceea, înainte să ne pronunțăm asupra faptului că generația tânără a rupt cu moralitatea să recunoaștem că, într-o oarecare măsură, ea este rodul unor părinți care demult au încheiat un acord tacit cu o realitate nu foarte apropiată Bisericii, în care Hristos nu și-a primit partea de credință și de iubire. Vrem cu toții schimbarea, dar nimeni nu începe cu propria persoană. Binele și frumosul au devenit utopii într-o lume care încă mai cuprinde în sine aceste categorii morale, dar a încetat să o demonstreze sau a obosit să aducă dovezi concludente într-o societate în care nonvaloarea primează. Astăzi iubim, postim, ne rugăm, legăm prietenii și facem milostenie etc. „altfel”, cu pretenția de a se recunoaște că totul este făcut așa cum trebuie, că răul nu ne afectează atât de mult, că încă nu ne aflăm în derivă. Dar cât de plauzibile sunt toate acestea, dacă ne-am îndepărtat de Hristos și de Biserică, „stâlp și temelie a adevărului” (1 Timotei 3, 15)? Să încercăm să înțelegem că pentru suflet, fiecare clipă valorează cât un „început de an”, cu condiția să fie început bun mântuirii noastre. Să prețuim așadar începutul și să lucrăm desăvârșit, ca să putem aștepta cu bucurie rodul de la sfârșit! Așa să ne ajute Dumnezeu!

SEMNIFICAȚIA REVELIONULUI

Fiecare dintre noi așteptăm cu nerăbdare și entuziasm seara de Anul Nou. Motivul este, pe cât de simplu, pe atât de lipsit de profunzime. Oamenii adoră să sărbătorească, să închine un pahar și să îmbrace hainele de duminică, dar prea puțini sunt aceia care cunosc adevărata semnificație a Revelionului. Pentru noi, creștinii sărbătoarea trecerii în alt an este lipsită de semnificațiile lumești. La urma urmei, fiecare zi de duminică e o sărbătoare a trecerii în alt an, în altă lume, cea a veșniciei. Marii părinți ai Ortodoxiei ne sfătuiesc să punem început bun în fiecare clipă a vieții noastre. În fapt, bilanțul nostru se realizează cu fiecare spovedanie și nu atunci când lumea largă strigă 5, 4, 3, 2, 1!... Pe la țară, oamenii au mai păstrat puțin din cuviința sărbătorilor. Până la năvălirea antenelor parabolice și a internetului, țărani, ca niște oameni cu așezare, petreceau trecerea dintre ani cu pace sufletească. Copiii și tinerii credincioși ai satului mergeau cu uratul. Imitând oarecum colindele, această tradiție ura un an mai bun „în seara de Vasile Sfântul”. Nici vorbă de petreceri de toată noaptea, căci pe 1 ianuarie de dimineață, sătenii se porneau spre biserică. Pentru noi, creștinii, adevărata sărbătoare de 1 ianuarie este punerea numelui Domnului. E ziua în care pentru prima dată, așa cum vestise Sfântul Arhangel Gavriil, Domnului I se spune Iisus. Mai sărbătorim noi, ortodocșii, și pe Sfântul Vasile în această primă zi calendaristică a anului. Atât de cunoscut în popor, Sfântul Vasile și-a găsit loc până și în urături. Cândva nu era familie fără un Vasile. Începând cu anul 2000, în bisericile ortodoxe din România, la trecerea dintre ani se oficiază o slujbă de mulțumire. Deși inițial s-a dorit ca doar trecerea dintre milenii să fie sărbătorită astfel, astăzi oficierea *Te Deum*-ului de Revelion este deja o tradiție. Pe alocuri, la sfârșitul slujbei credincioșii ciocnesc un pahar de vin alături de duhovnicul lor. Prin mănăstiri și mai nou chiar și în unele parohii, Liturghia de pe 1 ianuarie se săvârșește la miezul nopții, ca în noaptea de Înviere. Este înălțător ca în vreme ce lumea sărbătorește trecerea de la un an la altul, noi, creștinii, să petrecem în timpul lui Dumnezeu. La urma urmei, la Dumnezeu nu există timp, nu așa cum îl înțelegem. S-a împământenit obiceiul ca la finele unui an, să ne facem un bilanț. Ce-am realizat, ce n-am realizat. Cât de bun sau greu ne-a fost anul ce se încheie. Facem cu atenție planuri pentru următorul an. Uneori propunerile ne sunt mărețe. Unii se adâncesc și în depresii, înțelegând că mică le-a fost înaintarea în cele ale lumii. Pentru creștinii asemenea planuri ar trebui să fie după planul mântuirii. Uneori nimic din ce-am gândit sau pentru care am luptat nu se realizează. Pentru noi, bilanțul realizărilor nu se încheie la final de an, ci cu fiecare spovedanie. Atunci, din registrul vieții noastre sunt șterse cele rele, pentru a lăsa loc doar celor bune. Și nu doar la început de an ar trebui să ne dorim să fim mai buni, ci în fiecare clipă a vieții. Amin!

NĂSCĂTOAREA DE DUMNEZEU, FECIOARA – IZVOR AL DARURILOR VIEȚII VEȘNICE

Fiecare sărbătoare este o taină cerească, fiecare praznic împărătesc ne aduce daruri duhovnicești, și astfel simțim cum viața noastră iese din monotonie atunci când se întâlnește cu viața lui Dumnezeu și a sfinților. Ce daruri minunate primim în fiecare an! Suntem chemați, an de an, ca în Sfânta Biserică să ne împărțăm cu Viața cea nouă a Împărăției lui Dumnezeu. Suntem invitați la Cina Împărăției cerurilor, unde Hristos, Pruncul Ceresc, ne dăruiește viața Sa, ne face contemporani cu evenimentele vieții Sale și ne hrănește cu Trupul și Sângele Său. Existența noastră dobândește astfel un sens binecuvântat. Știm și simțim că pentru Dumnezeu trăim și putem mărturisi că „în El trăim și ne mișcăm și suntem” (Fapte 17, 28). Totul este plin de lumină în aceste zile de praznic. Aici, în lumea noastră de jos, încercăm să exprimăm simbolic ceea ce duhovnicește primim participând prin Sfânta Liturghie la lumea de sus. Astăzi ne împodobim bisericile și casele, astăzi ne arătăm iubirea făcându-ne daruri unii altora, iar prin colinde și cântări ne exprimăm bucuria sfântă, exclamând împreună cu Sfântul Ioan Gură de Aur: „Taină străină și minunată vedem! Îngerii cântă, Arhanghelii psalmodiază, Heruvimii înalță imnuri, Serafimii proslăvesc. Toți prăznuiesc văzând pe Dumnezeu pe pământ și pe om în ceruri, pe Cel de sus, jos, din pricina tainei întrupării, pe cel de jos, sus, din pricina iubirii de oameni”. Suntem legați prin trup de lumea aceasta pământească, dar putem participa la realitățile cerești, căci „acum noi ne mișcăm nu prin vedere, ci prin credință” (2 Corinteni 5, 7). Astăzi, prin mila Domnului, gustăm iarăși din bucuria raiului. Astăzi știm că s-a făcut împăcarea noastră cu Dumnezeu prin acest semn minunat dăruit nouă: o Preacurată Fecioară a luat în pânțele și a născut pe Fiul lui Dumnezeu! De aici începe mântuirea noastră, dintr-un suflet feciorelnic, statornic în Bine și cu totul dăruit lui Dumnezeu, dintr-un vas ales al Duhului Sfânt, dintr-o comoară a darurilor, dintr-un pânțele precurat din care Ziditorul a toate S-a născut modelându-și un trup conform cu demnitatea și

sfințenia Lui. Dumnezeu este cu noi printr-o Maică Fecioară. Curăția și sfințenia ei au ajuns cu adevărat până la ceruri și L-au atras spre noi pe Stăpânul a toate, Care a venit în lume pentru ridicarea neamului omenesc din osânda păcatului și a morții. Prin smerita sa ascultare, Fecioara Preacurată a primit în pânțele de la Duhul Sfânt și a dăruit lumii pe Pruncul Mântuitor, devenind Stăpână și Doamnă, Împărăteasă a cerului și a pământului. „Toată slava fiicei Împăratului vine dinlăuntrul ei” (Psalm 44, 15), spune psalmistul, arătând că slava Maicii Preacurate este Fiul ei Cel preaiubit, Care S-a născut din fecioreștile ei sânziuri mai presus de fire, lăsând fecioria ei nestrucată. Maica Pruncului Mântuitor este Comoara de daruri cerești, prin care iubirea mântuitoare a Sfintei Treimi se revarsă peste întreaga lume. Maica Domnului a împlinit în ființa ei preacurată cele două forme de dăruire a femeii: fecioria și maternitatea. Suntem copleșiți în această zi de sărbătoare de multele daruri pe care Dumnezeu le-a revărsat peste noi, căci Mântuirea noastră începe cu o Fecioară curată. *Prea Sfântă Fecioară, ajută-ne nouă!*

Mulțumim tuturor credincioșilor care au fost alături de noi și au sprijinit Biserica în anul care a trecut. Ne rugăm bunului Dumnezeu și Preacuratei Maicii Sale să le dăruiască în anul care urmează, împlinirea cererilor cele de folos și multe bucurii duhovnicești.

La mulți ani!

PAROH, Preot Marian Macuc

PREȚUIEȘTE PREZENTUL

Imaginează-ți că există o bancă care îți creditează în fiecare dimineață contul cu 86.400 lei. E un cont special. În fiecare seară șterge tot ceea ce nu ai reușit să folosești în timpul zilei. Ce ai face? Nu ai scoate până la ultimul bănuț din acel cont? Fiecare dintre noi avem un astfel de cont. Se numește **TIMP**. În fiecare dimineață te creditează cu 86.400 de secunde. În fiecare noapte trece la pierdere tot ceea ce nu ai reușit să folosești în mod util. Nu are sold, nu transferă ce nu ai folosit de la o zi la alta. În fiecare zi îți deschide un nou cont. Dacă nu folosești tot depozitul dintr-o zi, e pierderea ta. Nu există recuperare, nu se poate lăsa pe mâine. Trebuie să folosești depozitul zilei de azi. Investește-l în așa fel încât să obții maxim de sănătate, iubire de Dumnezeu și de aproapele. Ceasul ticăie. Profită din plin de fiecare zi.

- ♣ Pentru a realiza valoarea UNUI AN, întreabă un student care și-a picat examenele.
- ♣ Pentru a realiza valoarea UNEI LUNI, întreabă o mamă care a dat naștere prematur copilului ei.
- ♣ Pentru a realiza valoarea UNEI SĂPTĂMÂNI, întreabă editorul unui ziar săptămânal.
- ♣ Pentru a realiza valoarea UNUI MINUT, întreabă o persoană care a pierdut trenul.
- ♣ Pentru a realiza valoarea UNEI SECUNDE, întreabă un șofer care tocmai a evitat un accident.
- ♣ Pentru a realiza valoarea UNEI FRAȚIUNI DE SECUNDĂ, întreabă persoana care a câștigat medalia de argint la Olimpiade.

Prețuiește fiecare moment pe care îl ai! Prețuiește-l și mai mult pentru că ai pe cineva drag alături cu care merită să îți petreci timpul. Și ține minte: timpul nu așteaptă pe nimeni! **T I M P U L**

Mesaje de Anul Nou

Anul în care intrăm să vă aducă multe binecuvântări, har și pace și în noul an fericit, prosperitate și bucurie.

După cumpăna dintre ani să privim în urmă cu iertare, înaintea cu speranță, în jur cu înțelegere și în sus cu recunoștință.

Fie ca cea mai bună zi din anul trecut să fie cea mai rea în anul acesta!

Pentru anul 2020 vă dorim un an de fericire, 12 luni de veselie, 52 săptămâni de bucurii, 366 de zile de succes, 8.760 ore de împlinirii, 525.600 minute de iubire și 3.153.600 secunde sub protecția Lui Dumnezeu.

Lăsați o parte din lumina artițiilor aprinse în noaptea anului Nou să vă lumineze. Fie ca anul care vine să fie pentru voi o punte spre ceva mai bun, mai luminos.